

# "Kiteljesedő női szépség"

VISSZHANG - L. évfolyam 2. szám, 2006. január 13.

"Hogy rettenetes elhiszem, de így igaz." E sorral kezdte Szabó Lőrinc a magyar szerelmi líra egyik legnagyobb művének számító, Semmiért egészen című versét. Jómagam pedig azért kezdem így Önhöz címzett válaszomat (Meszerics Tamás: A szépség kiteljesedése, ÉS, 2005/1.), mert olykor számomra is rettenetes annak tudomásulvétele, hogy legbensőségesebb pillanataink, találkozásaink, interakcióink minősége nemcsak biológiailag-pszichológiailag meghatározott, hanem szociálisan, kulturálisan és gazdaságilag is messzemenően determinált. Márpedig ez utóbbi javak birtoklásában a legkevésbé sem érvényesül az egyenlőség - még kevésbé az igazságosság - elve. Kiindulva abból, hogy szexuális kultúránk (ide értve szexuáltechnikai jártasságunkat, ismereteinket is) ezernyi szállal kötődik általános kulturáltságunkhoz, be kell látnunk, hogy ennek deficitje negatív hatással van intim kapcsolatainkra. És ez fordítva is igaz: a szociológiai piramis csúcsán élőknek - hosszú távon - még "ebből" is több jut. Pontosabban: ha nem is több, de rendszerint jobb. Ez bizony rettenetes, de így igaz.

Ami a "női szépség kiteljesedésének definícióját" illeti: nem beszélgetőpartneremet idézem, hanem személyes véleményemet mondom el. Négy évig gyűjtöttem a tiszántúli aprófalvakban élő nők szexuális élményeit, egy éve pedig a kis- és fővárosi hölgyek szexusáról, intim preferenciáiról készíték interjúkat. Kétségtelen, hogy az alacsonyabb iskolázottságú, megélhetési gondokkal küzdő, párkapcsolati vákuumban élő nők között többen vannak, akik "feladják", a test karbantartása, ápolása háttérbe szorul, az örömszerző szexualitás illúzióvá válik. De a konditerem-szauna hölgyvendégei között nem kevesen vannak szerényebb végzettségű felszolgálók, fillérekből élő pedagógusok, könyvtárosok, sőt a szürke gazdaságban dolgozó munkanélküliek is. Pedig az ilyen szolgáltatások pénzbe kerülnek (alkalmanként 470 forint). Csakhogy ők valahonnan tudják: e kiadásokkal a későbbi gyógyszereszámlát takarítják meg. Egyikük sem akar Claudia Schifferhez hasonlítani. Csak békében akar élni saját testével, hogy ne kelljen szorongva vetkőznie kedvese előtt. Ugyanis férfi beszélgetőpartnereim egybehangzó véleménye szerint a "tűzről pattant töltöttgalambok", a tekintélyt parancsoló "Tonna Donnák", a "széplelkű, szelíd kis butuskák", a fiús testalkatú "szőke ciklonok", a szemüvegük mögül sziszegő "tudós macskák" épp oly szépek, sőt vonzóbbak, mint a filmvásznat bugyisaggal átítató, negyedóránként vetkező, tárt combú bálványok. De: töredezett hajjal, cigarettaszagú lehelettel, kikorhadt frontfogazattal, elhanyagolt cipővel-csizmával, gyászkeretes körmökkel, mosdatlanul és "tudhassa-láthassa" verbalitással a mégoly tökéletes test sem lehet szép. Magától értetődően: a férfié sem.

A szexuális aktusra vonatkozóan: a negyven körüli nők megnövekedett libidója, érettebb orgazmuskészsége, az előjáték fontosságának csökkenése nem vélemény, hanem empirikus adatokkal alátámasztott tény (Dr. Lew Starowicz, Masters és Johnson, Shere Hite, Szilágyi Vilmos, Tracey Cox). Ez nem jelenti a szexuális magatartás kritikátlanágát, csupán azt, hogy a "kiteljesedő női szépség" állapotában lévő hölgyek, ha egyszer vállalnak egy szerelmes éjszakát, akkor ruhájukkal együtt levetik szemérmességüket, s majd azzal együtt veszik fel újra. Mértéktelenek a gyönyör elfogadásában és nyújtásában, és számukra a legnagyobb öröm a partner öröme. És ez szép. Nagyon is szép. Lehet, hogy nem fogalmaztam elég pontosan, így bizonyára félreértette közlendőmet, amikor ezt a fajta szexuális viselkedést egyszerűen "dugásnak" értelmezte. Abban viszont teljesen egyetértek, hogy a kamasz fiúk szexuális vágyfantáziáiban az idősebb, tapasztalt, örömszerző és magát bonyodalommentesen felkínáló nő kulcsszerepet kap, sokszor - és sokáig - visszatérő motívum. Ezen "álmok" tragikus hibája, hogy csak igen ritkán válnak valóra. Ez a kamasz fiúk számára rettenetes. De így igaz.

Észrevételeit megköszönve, barátsággal üdvözlí:

**Szilágyi Gyula**